

Za tmavejch nocí

Škwor

Oči Tvý jak smaragdy v tůni
S hladinou, co zrcadlí tvář
V polštářích, co nesou Tvou vůni
Kolikrát já na dno si sáh'
Procesí vzletů i pádů
Každej z nás
Tak tak odolává
Střídání vášně i zmaru
Řekni co pomůže nám

Že jsme to nevěděli
Teď za tmavejch nocí
Všechno se to vrací zpátky
Že jsme to netušili
Snad kouzelnou mocí
Umět tak číst mezi řádky
A jak tak padáme na dno
A hroutěj se plány
Kdo zacelí ty hluboký rány
Že jsme to nepoznali
Asi to nebylo to pravý
Proč všechno
Co teď přijde je málo
Můžem si za to sami

S Tebou sám na louce v trávě
Celej svět patřil jen nám
Jenže jí sekali právě
Jako by nepřáli nám
Poprvý v domě Tvý mámy
Všechno zlý nesmělo dál
Tak to jsou vzpomínky dávný
Co v sobě přechovávám